

מ"ח 4095/20 - כרמל גל-עוז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 4095/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

כרמל גל-עוז

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

מונחת לפני בקשה למשפט חוזר.

המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, ונדון לחמישה חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. ברקע - עבודתו של המבקש כסוהר בשירות בתי הסוהר, וליווי של אסיר אל חדר המיון בבית החולים. על פי כתב האישום שבו הורשע המבקש, בחדר המיון החל האסיר לתקוף כמה סוהרים, והמבקש, יחד עם אחר, היכה את האסיר בפניו - במהלך ההשתלטות עליו - בסטירות ובאגרופים תוך גרימת חבלה של ממש. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אך קיבל במהלך הדיון את המלצת בית המשפט וחזר בו מהערעור על הכרעת הדין. לצד זאת, בית המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו של המבקש והטיל עליו של"צ בהיקף של 250 שעות.

בבקשה הנוכחית שב המבקש ומעלה את הטענות שהעלה בערכאות קמא - טענות לאכיפה בררנית ביחס לאסיר וטענות לעניין הממצאים העובדתיים שנקבעו בבית משפט השלום על יסוד העדויות שנשמעו. דא עקא, משפט חוזר אינו בגדר הליך ערעור נוסף, ובקשה למשפט חוזר לא נועדה לדון פעם נוספת בטענות שנדונו ונדחו במשפט ובהליך הערעור (מ"ח 7182/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.2019)). זאת ועוד, לפי תקנה 4(א) לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957, "בקשה תוגש תוך תשעים יום מן היום בו נודע למבקש על קיום אחת העילות"

לעריכת משפט חוזר. ערעור המבקש על הכרעת הדין נדחה בסוף שנת 2018, ולכן על פני הדברים המועד להגשת הבקשה למשפט חוזר חלף לפני כמעט שנה וחצי. המבקש לא הציג כל טעם או נתונים שבכוחם להסביר את האיחור הרב בהגשת הבקשה. לבסוף, יש להדגיש את הסכמת המבקש לחזור בו מהערעור שהגיש על הכרעת הדין. אמנם המבקש טוען בבקשתו כי הסכים לחזור בו מן הערעור לנוכח לחץ או איום מצד בית המשפט, אולם טענה זו נטענה בעלמא. עיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי המבקש היה מיוצג, ועורכת דינו ציינה במהלך הדיון ולפני ההכרעה כי התייעצה עם מרשה והם אינם עומדים על הערעור נגד הכרעת הדין. בנסיבות אלה אין לקבל את הטענה שנפל פסול כלשהו בהסכמת המערער לדחיית ערעורו, ואין מקום להורות על עריכת משפט חוזר.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ז' בתמוז התש"ף (29.6.2020).

ש ו פ ט